

JE MOJE KRŠČANSTVO RODOVITNO?

(Mt 21,33-43)

»Zato vam pravim: vzelo se vam bo Božje kraljestvo in se dalo ljudstvu, ki bo dajalo njegove sadove.« S to sodbo se zaključi prilika o hudobnih vinogradnikih, ki jo je Jezus na predvečer svojega trpljenja povedal judovskim velikim duhovnikom in starešinam. Zaradi trdnega prepričanja, da so Božji izvoljenci, ker imajo njegovo postavo »v mezincu«, niso hoteli sprejeti Jezusa, Božjega Sina. Ta je bil zadnji klicar, poslan od Gospodarja vinograda z naročilom, naj oddajo pridelek: sad življenja po »največji zapovedi« - ljubezni do Boga in do bližnjega. Evangelist Matej pove, da so v priliki duhovniki spoznali, da govori o njih, in bi ga umorili, če se ne bi bali ljudstva. Bilo pa je že trdno sklenjeno, da tega zoprnega »izterjevalca« sadov Božjega vinograda spravijo s poti.

»Brez dvoma je prilika o hudobnih vinogradnikih povedana glede na ravnanje Izraela v odrešenjski zgodovini: služabniki, ki jih je gospodar vinograda poslal, da bi prejeli pridelek, so prav gotovo preroki,« razlaga Hans Urs von Balthasar, eden največjih katoliških teologov 20. stoletja. »Vendar te prilike ne bi bilo v Novi zavezi, ko ne bi zadevala Cerkve. Le-ta je, kot pravi sklepna beseda, tisto ljudstvo, kateremu bo izročeno Božje kraljestvo, odvzeto Izraelu, z namenom, da bi Bog končno vendar dobil pričakovani pridelek. Vprašajmo se, če ga resnično dobi od Cerkve, takšne, kot jo predstavljamo.«

»Prišla je ura, da izpovemo svoj greh: živimo preveč lagodno in mirno za kamnitimi zidovi naših cerkva. Preveč radi mislimo, da je dovolj biti pri maši, sodelovati pri bogoslužju, od časa do časa pokazati neko navidezno spokornost, položiti kovanec na dlan reveža, se držati treh ali štirih zapovedi. Povem vam, da Bog od nas kristjanov zahteva veliko več, neskončno več. To naše pozunanjeno krščanstvo, krščanstvo iz navade in preračunljivost, ni pravo krščanstvo, temveč samo senca in krinka krščanstva.« (Ignazio Silone)

*Jezus jim je rekel:
»Ali niste nikoli brali v
Pismih: »Kamen, ki so ga
zidarji zavrgli,
je postal vogelni kamen.
Gospod je to naredil in
čudovito je v naših očeh.«
Zato vam pravim: vzelo se
vam bo Božje kraljestvo in
dalo ljudstvu, ki bo obrodilo
njegove sadove.«
(Mt 21,42-43)*

MESEC ROŽNEGA VENCA

Mesec oktober je, prav tako kot maj, posvečen naši nebeški materi Mariji: v maju njej na čast nabiramo šmarnice – duhovne šopke, imenovane po dišečem spomladanskem cvetju, v oktobru pa ji pletemo vence iz »najlepših jesenskih rož« – častimo jo z molitvijo rožnega venca. Ta pobožnost, ki je postala vsakdanja duhovna hrana mnogih ljudi, je zrasla iz otroške vere preprostih src pred približno sedemsto leti. Povsod so se je z ljubeznijo oprijeli verniki vseh slojev in vse je obogatila, saj je to čudovita šola življenja s Kristusom pod Marijinim vodstvom.

Že več kot štiristo let obhajamo poseben praznik Rožnovenske Matere Božje. Sredi 16. stoletja je namreč krščanski Evropi grozila muslimanska nevarnost, ki so jo predstavljali turški osvajalci. Leta 1571 so Turki zbrali v Sredozemlju močno ladjevje. Papež Pij V. si je z vsemi močmi prizadeval, da bi krščanski vladarji združili svoje pomorske sile in se Turkom postavili po robu, vse verne ljudi pa je prosil, naj z molitvijo rožnega venca kličejo pomoč Matere Božje.

7. oktobra 1571 je prišlo do velike pomorske bitke pri Lepantu, v kateri je bilo turško ladjevje povsem uničeno. Zmago je papež pripisal Marijinemu varstvu, zato je naslednje leto določil, naj se v spomin na ta dogodek 7. oktobra obhaja praznik »Marije Zmagovalke«. Gregor XIII. je spominski dan dal preimenovati v »praznik naše ljube Gospe rožnega venca«, papež Leon XIII. pa je celoten mesec oktober razglasil za mesec rožnega venca. (Po: Svetnik za vsak dan II.)

V tem mesecu oktobru, se bomo z rožnim vencem v roki pogosto približali rožnovenski Materi Božji in jo s to čudovito molitvijo, ki jo po pravici imenujemo Marijin psalterij, častili in prosili. Rožni venec bo umirjal našo raztresenost, postavljal bo vsako stvar na svoje mesto. Učil nas bo preprostosti življenja, ki ga je živela Marija z Jezusom v prelepem trojnem vencu njegovega otroštva, trpljenja in poveljanja. V oktobru bomo tako še bolj povezani z njo, ki je bila z Jezusom vsak trenutek njegovega zemeljskega življenja. Tako kot z njim želi tudi ob nas stopati skozi sleherni trenutek življenja.

Po: Molimo s Cerkvijo, leto A-4

TEDEN ZA ŽIVLJENJE 2020

4. - 11. oktober

Človek je bitje, ki je na poti. Na poti uresničevanja življenjskega smisla, cilja, upanja in sanj. Na tej poti so človeku dani drugi, kot sopotniki. Na tej poti tudi sami iščemo druge. Učimo se živeti drug z drugim. Učimo se živeti za Drugega. Kakor pšenični klas.

Ko letos mineva 100 let od rojstva dr. Alojzija Šuštarja, njegova duhovna dediščina zelo aktualno nagovarja vse nas, ki živimo v skupni deželi pod Triglavom. On, ki je bil »kakor velik pšenični klas, iz katerega se na vse strani vsipajo zrna za novo rast« (A. Uran), je bil človek

spoštljivega dialoga z vsemi in iskrenega prizadevanja za skupno dobro.

S svojim zgledom in svojo besedo nas tudi danes, v današnjih razmerah vabi, da bi si bili dobri in plemeniti sopotniki na skupni poti, ki se je pred 30 leti kakor čudežno odprla pred nami, z njegovo veliko pomočjo.

To povabilo, »da bi si bili dobri sopotniki«, razumevamo tako, da bi cenili drug drugega in spoštovali življenje in človeško dostojanstvo vsakega; da bi se znali poslušati, prepoznavati resnične potrebe drugega, soočiti različnost pogledov, se spoštovati v različnosti in iskati to, kar je skupno; da bi znali skrbeti za druge, še posebej za tiste med nami, ki so najbolj ranljivi, predvsem na začetku in na koncu zemeljske poti; da bi si znali priznati napake, se opravičiti, odpustiti, začeti znova. Se znova odpraviti skupaj na pot.

Kam vodi pot? Globoko v srcu vsakega človeka je isto hrepenenje. Da bi živel, bil srečen, skupaj z drugimi, za vedno. »*Če sonca ni, od kod to hrepenenje? ... O, sonce je! Je, ker ga slutimo, ker ga v globini duše čutimo*« (Oton Župančič).

V to hrepenenje zaupamo.

V tem hrepenenju, ki nas priteguje v prihodnost, k cilju, k Luči, hodimo. Z naklonjenostjo drug do drugega. V skupnem iskanju poti naprej in v skupnem prizadevanju. In v spoznavanju, da smo si vsi bratje, ker imamo vsi enega Očeta.

s. Mirjam Cvelbar SL

SVETNIK TEDNA

PLACID, 5. oktober

Med redovniki je bilo nekdanje zelo priljubljeno ime Placid, ki ga je s svojim vzornim življenjem posvetil Rimljan Placid, eden prvih učencev sv. Benedikta, ustanovitelja benediktinskega reda in očeta zahodnega menišтва: Placid je bil Benediktov sorodnik. Papež Gregor Veliki, ki je opisal življenje sv. Benedikta, piše o Placidu, da je bil blagega in prikupnega značaja in da je s svojim življenjem potrjeval ime, ki ga je nosil; latinska beseda »placidus« namreč pomeni: »miren, prijazen«. Njegov oče je bil bogat rimski patricij, Placida je poslal k sv. Benediktu, ki je imel samostan v Subiacu vzhodno od Rima. Tam je imel majhen vzgojni zavod za dečke. Placid je ostal kar tam in postal član Benediktove redovne družine. Ko se je Benedikt leta 528 iz Subiaca preselil na Montecassino in tam postavil velik samostan, je bil med njegovimi spremljevalci. Njegov oče je Benediktu podaril posestvo tudi na Siciliji in tako je Benedikt lahko postavil samostan tudi na tem otoku. Za predstojnika je postavil svetniškega Placida, ki ju umrl okoli leta 546. Velja za zavetnika ladjarjev in priprošnjika ob nevarnostih utopitve. Sicer pa se ga v benediktinskem redu in cistercijani spominjajo skupaj s sv. Mavrom 15. januarja.

SKRB ZA CERKEV

Od 5. do 11. oktobra čistijo in krasijo naše svetišče družine:

Arh, Andraž 28, in Obu, Andraž 30.

V petek, 9. oktobra ob 19. uri v prostorih župnišča mladinsko srečanje. Na mladinska srečanja vabim mlade, ki so že prejeli zakrament sv. birme.

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. ANDRAŽ NAD POLZELO

<p>27. NAVADNA NEDELJA – rožnovenska 4. oktober 2020 <i>Frančišek, red. ustanovitelj</i> <i>Iz 5,1-7; Ps 80;</i> <i>Flp 4,6-9; Mt 21,33-43</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij 8.15 Sv. Andraž: za + Ušen Danico in Vinkota (143) - za + Ludvika (<i>obl.</i>), Markota, Nino in za vse + Meklavove, Sp. Jugove in za + Marijo Krk (171) - za + Franca Atelška (174)</p>
<p>Ponedeljek 5. oktober <i>Apolinarij, škof</i> <i>Gal 1,6-12; Lk 10,25-37</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Torek 6. oktober <i>Bruno, ust. kartuzijanov</i> <i>Gal 1,13-24; Lk 10,38-42</i></p>	<p>17.00 za + Janka Praprotnika in + starše (175)</p>
<p>Sreda 7. oktober <i>Rožnovenska Mati Božja</i> <i>Gal 2,1-2,7-14; Lk 11,1-4</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Četrtek 8. oktober <i>Pelagij, spokornik</i> <i>Gal 3,1-5; Lk 11,5-13</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Petek 9. oktober <i>Abraham in Sara</i> <i>Gal 3,7-14; Lk 11,15-26</i></p>	<p>17.00 za + Antona Sitarja (<i>obl.</i>) in za vse + Kovačeve (176) 19.00 v prostorih župnišča mladinsko srečanje</p>
<p>Sobota 10. oktober <i>Florencij, mučenec</i> <i>Gal 3,22-29; Lk 11,27-28</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>28. NAVADNA NEDELJA 11. oktober 2020 <i>Filip, diakon</i> <i>Iz 25,6-10; Ps 23;</i> <i>Flp 4,12-14.19-20; Mt 22,1-14</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij 8.15 Sv. Andraž: za + Ivana Jelen – obletnica (177) - za + Damjana Dušiča – dar družine Turnšek ob pogrebu (179)</p>

Župnijsko glasilo Andrejev list izdaja župnija Andraž nad Polzelelo; Tel.: 03/57 24 183, 041/576 012;
TRR: SI56 0510 0801 4844 096; elektronska pošta: damjan.ratajc@rkc.si
Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan